

AMK. I.

255

BOGATI PATEKAS MIKHLOS CASTRIOT GYÖRGYNEC HISTORIAYA

1592

PAKI.

255.

Teljes.

Bio.
AZ NAGY CA=

STRIOT GYÖRGYNEC, KIT
az Török Sikerbégnek hiuot, ki Hunyadi
Iánoossal két felől vit az Törökre, külömb
külömb czoda ferenczéuel,

VITEZI DOLGAINAC HISTORIAJA HAT RESZBEN.

Az első négy résznek Notája:

Ióllehet nagy sokat sóltunc Sándorról.

Oetedic részének Notája:

Soc czodác löttene iö Magyar Országban.

Hatodic részének Notája:

Soc czodác közzül halljátoc egy czodát.



Mostan vyolan, az Authortól által oluastatuán,
és meg corrigáltatuán, ki Nyomtattatot
Colofuárat, 1592. Eftendőben,

ARGVMENTVM ET DEDICA-
tio in capitibus versuum est hæc.

CLarus vt Epeiri dux fortibus ille triumphis
Alter Alexander Magnus, et ipse Driops,
Imperium patrium prudente, Georgius ausu
Castriotus, Dominus, Croia superba, tuus,
Restituatq; suis, libertatemq; reponat
Sæpius & Turcam Marte fauente premat
Inclyte Peleides tibi Ladislæ Salanci
Nicoleos patrio carmine facta refert.
Amurathé toties fugat is, Machometis & arma
AEquæui Hunniadæ proxima, fama ducis.
Tum Venetos armis Gallosq; vt vincit vtroq;
Mosem, Amesamq;, armis & pietate suos.

Bogathius condebat.



ELSEO RESZE

Isfiukorában Vitéz Szkenderbég mint forgot,
Török Muráth Czásártól el állot,
Attya országába állot.



I hallot Sándornál hatalmasb Wrat,
Io Ferenczeyénec né tudgyuc mását,
Az vitézlő népnek hagiá nagj példát
Mindent erre néz már ki bírya magát.
Lőnec ez vtán is nagy Feyedelmec,
Kic kiczinből nagyra emelkedénc,
Masodic Sándornac dolgit érczétec,
Kit Törökec hittác ió Szkender Begnec.
Az más Murát Czásár Török országban,
Soc Országot haytá birodalmában,
Asiából kele Görög országban,
Nagy hadáual vagy on fen országiban.
Rettenetes hada az Görögeckel,
De Macedoniát az somféd földel,
Es azokban valo Hertzegségeckel,
Még akkor nem bánta nagy ereyéuel.
Vala ezkor Hertzeg az Epirusban,
Io Castriot Iános Croia Varában,
Görög Hertzegec közt nagy méltóságban,
Sép Voisoua asszony házasságában.
Serdült szép leányi fiai vadnac,
Kilentzedic fia György Castriotnac,
György mikor méhében vólna Annyánac,
Asszony illyen álmoda Wránac.

A.

Vgy

Vgy tettzéc, egy Sárkánt búltem Világra.
Epirus országát el lepte hasa,
Az Töröc végekbe feyét haytotta.
Töröket ifonyún nyeli kapdossa.

Tengeren nagy meßße farkát nyutotta,
Kereftyénec földén vtóllját tarttja,
Főképpen Velentze határin nyulua,
Engem el rettente álom latása.

Erti mi iöuendö, Hertzeg est mondà,
Nagy berenczés lenne az kit hordoznà,
Az Töröken lenne nagy diadalma,
Az Kereftyének nec erős paísa.

Panaßát feleité Aßßony el hozà,
Gyermeknec iob karyán tettzéc illy czoda,
Ha czináltac vólna, vgy löt egy Sablya,
Az álo mnac ez lön nagy bizonsága.

El fel neuekedéc, minden czodállya,
Maga víselésben hogy ninczen mássa,
Nagy örömmel várna ő Attya Annya,
Az mit az berencze látni nem hagyà.

Im Göreg orßágot Töröc meg bírà,
Macedoniára, Epirusra iútà,
Castriót foc hadba epet fárradà
Eo Muráttal frigyét vetne gondolà.

Ra engedé Czáfár io kezességre,
Hogy minden fiait kezébe külgye,
Az keferues Atya kételen velle,
Drinapolba fiait zálagba vete.

Iffiakat az Töröc ám meg metzeté,
Ezzel fogadafát ottan meg begé,
Györgynec Skenderbég lön Törökül neue,
Annyi mint Sándor W r hogy minden ércze.

Deák

Deákfágban Czáfár öt tanitatà,
Gyermec nagy foc nyeluet hamar meg kapa,
Ideye rà teluén mindenbe forga,
Karon nagy foc képpen vini tanóla.

Vduarba lön kedues, Czáfár tekinté,
Eot ezer louagnac Zantsackà teué,
Eotet foc hadakba Murát küldezé,
Hadakba nagy neuét az Iffiu berze.

Czáfárnac egy hada lön Natoliára,
Fő Hadnaggyà Skendert néppel válaßtà,
Serenczéuel iffiu naggyal ot iárà,
Az hadat meg veré, foc Rabot hozà.

Söldgya alafáya nagyob nagyob lön,
Vendég orßágban is hire neue lön,
Eßt berenczét czodállya minden,
Drinapolba tére, ot illy ügye lön.

Forgódic egy Tatár mindent hiu bayra,
Czáfár vduarába csak egy Sablyára,
Mezitelen vini Baynac akara,
Czáfár nagyot igir csak ki meg vina.

Ot feyét rà vetni senki nem mére,
Skenderbég fel alá bátron felele,
Néki csak most mohlic fakála főre,
Azért Tatár ötet gyermeknec véle.

Raita czodálkoznac hogy le vetkezéc,
Iffiu nac nagy testét termetit nézéc,
Az Czáfár vitézi bánac könyuezéc,
Ha illy ieles termet ot sebesednéc.

Tartánac az helyre, ki foros vala,
Egy egy röuid kardal: Tatár el czapa,
Bal kezéuel Skender Tatárt meg kapà,
Egy czapással nyakát hamar el vágà.

A 3

Indula

Indula, Czáfárnac aſt be mutatà,
Czáfár nagy ſoc ioual aiándékozá,
Ottan Aſiaba haddal indula,
Czáfárhoz két Perſa ám ottan iúta.
Beſédec nagy keuély, hánnyác magokat,
Czáfártól kéuánnac ôk nagy alafát,
De hogy ne heába keryúc Söldokat,
No moſt vduarodba ha ki bizza magát.
Vduarba két felé Czáfár tekinté,
De ſenki nem váléc ki ſembe menne,
Vitéz Sükenderbéget ám hozzá inté,
Fiam tiéd vgymond, vitézlég hire.
Sükenderbég ám ottan louára v̄le,
Eggyickel az mezôn ôſue ôklele,
Kopya el nem töréc, feguerre kele,
Túlezen az máſic néki ôklele,
Io louát téríté, eſt által veré,
Az elſő nagy ſörnyen azomba éré,
Fegyuerrel vitéz aſt válba vgy v̄té,
Hogy karoftól feye eſéc nagy meſſe.
Leg ottan Czáfárhoz feyeket viúé,
Vduaráual Czáfár ſockal iduezlé,
Vduara ſégyenit hogy igy el tórlé,
Soc ſép ayándékot néki ielenté.
Lépéc eléb Czáfár haddal meg ſállà,
Erős Váraſokat vitatà rontà,
Sükenderbég mindenűt ot elől forga,
Eomaga Záfłóckal fokokat hághya.
Ez vtán ôt Czáfár viſſa ereſté,
Magyarra, Göregre nagy haddal küldé,
Nagy diczireteſen magát viſelé,
Az mint lehet nem tör Kereſtyén vérre.

Töróc hitit mert czák bõrén viſeli,
Sából Kereſtyénül Iſtenét félí,
Mikor Kereſtyénre kételen menni,
Hogy gyanós ne legyen eſét ielenti.
Raita illyen módgya hogy kárt ne tegyen,
Se Czáfár hadában ſe Kereſtyénen,
Had elõt ſeelmet ez ne ielenczen,
Azért Kereſtyénnel ockal v̄tközzen.
Itközeten hadát vgy tartoztattya,
Hogy aſt az Kereſtyén kørnyül foghaſſa,
Keués vérrel ezzel magát ki vághya,
Az Kereſtyének nec diadalmat adgya.
Vagy ha kel v̄tközni, Rabokat fogat,
Kereſtyén haláltól mindent tartoztat,
Prédát nyereſéget magánac nem tart,
Ezzel édeſíti ô minden hadát.
Máſſa Czáfár vtán már ſenki ninczen,
Az vitézlő rendnec nagy ſerelmében,
Minden ô hadában ôremelt megyen,
Sochalni mér érte ſeme ſöktében.
Pokol ſerenczéuel Attya meg haſa,
Drinapolba Sükender eſt hogy megtudà,
Kõnyuet Czáfár elõt ô nem mutatà,
Mert ô Murát Czáfárt Attyánac hitta.
Hamar az Varakba népet boczatà,
Caſtriót orſágát Czáfár foglalà,
Voifaua Aſſonnac egy Mayort hagyà,
Ez Orſághoz Töróc illy hittel iúta.
Itetéſſel titkon Báttyait veſté,
Sükenderbeggel Czáfár ſembe beſéllé,
Minden dolgainac okát ielenté,
Hogy az iſſiu ſüvét ezzel le kötne,

Sőt kazdagb Országot néki igire,
Ha immár magánac ő külön lenne,
Czak most soc vgyében ne hadnà kéré,
Lám semmiből nálla ninczen búkfége.

Az ki Rokáual köt nagy baratlágot,
Rauafúl hordozzon körülle horgot,
Iól érti mind Sükender az álnaklágot,
De búuet nem mutat, azért így állot.

Lásson Isten jóual felséges Wram,
Felséged énnékem mind Batyám Atyám,
Czak felséged élyen ám iáryon hazám,
Mert vduarod nekem országom s hazám.

Tölled Wram bizony nagy neuen hallom,
Minden fogadásod meg is szolgálom,
Azért szolgálatom hóltig ayánlom,
Czak adgy ellenséget magam mutatom.

Ez vtán okoson két felé néze,
Mert hogy el vesztenéc ešébe véué,
Vduar néppel magát hogy ferettetné,
Wrac köst támada nagy soc irigye.

Reà illyen fő költ több bešéd felet,
Vduar nép köst azért keres olly keduet,
Hólta vtán legyen ő Czáfár helyet,
Ezen Sükenderbégre Czáfár geryedet.

Az Istenec gongya nagy az Emberre,
Murat Czáfár busúlt titkon Sükenderre,
Soc árulóc miat hogy el vesesse,
Nagyob gongya miat est el feleite.

Lón hada csak hamar Rátz György Despotra,
Sükender Béget küldé hogy vesne oda,
Wrfi az Despotot sokfor meg haytá,
Vigan Drinapolba meg haza állá.

Es meg

Es met ő háloyát Czáfár forditá,
Soc fép ayándéckal mindent onbólá,
Hartzolás, bay viúás, iátéc soc tarta,
Ha valamellyiken Wrfi meg halna.

Czáfár semmi okon meg nem eitheté,
Mert Isten az Vitézt mindenűt őrzé,
Minden álnoklágát Vitéz meg érté,
Gondola hogy ešit ő is meg kezdgye.

Sokan Göreg földről titkon onbollyác,
Véle az Törökre hogy támadnánac,
Köšöni hűségekét Wrfi azoknac,
De gyözhetlen vóltát mongya Czáfárnac.

Azonba tanaczát igen titkollya,
Dolganac ió módgyát kéuánnya, várya,
Despot ő dolgában Magyarhoz fúta,
Láslo Királt Budán kéré ne hadgya.

Nem mulata Király mert Pápa irá,
Despotot főkiben hogy ő iktassa,
Harmintz őt ezeren el alá állá,
Ot Hunyadi lanko Láslóual vala.

Drinapolból Czáfár nyóltzuan ezeren,
Sükendert elől küldé csak hű ezeren,
Más Bassáual ketten Rátz ország földén,
Király eleiben hagyà siessen.

Ellenec Hunyadi csak tíz ezerrel,
Táborból indula fő fő hőseckel,
Bassa vgy vtközéc mint keués néppel,
Sükenderbég nem hartzol Kereštyéneckel.

Régen fánt tanaczát ám el inditá,
Mert minden népéuel ő hátra máša,
Törököt Hunyadi fertelen vágá,
Az hadat meg veré, Bassa el fúta.

B

Mihelt

Mihelt veszedelmét Szkenderbég látà,
Bassa fő Deakyát fúttába kapà,
Croyába leuelet azzal írata,
Szkender nec az házat hogy az Bég adgya.

Az több Törökeckel aşt le vágatà,
Huş ezerben vgyan nem soc maradà,
Vzöben Göreg nép mind mellé fútà,
Háromszáz magával titkon ballaga.

György még azon éiyel Dibrába iutà,
Epirusnac ez egy Mezö várasa,
Titkon minden felöl hozzà hiuatà,
Kik nec keuanfágát régen iól tudta.

Nagy ezfel czendezen mindent végeze,
Siryon vagy örüllyön nem tudgya népe,
Igiri mindenre, velle kéş lenne,
Vtakat állani soc felé küldé.

Völgyekre Erdőkre leseket veté,
Meg monda mi ielre Föld nepe kelne,
Keuesen rakodua Croyára térne,
Begler öczét Amzát elöl be küldé.

Soc fő vtán Szkendert az Beg emlité,
Amza nagy şép rendel dolgát beşéllé,
Bég el hiué, ottan rakodni kezde,
Más nap eleibe şép şerrel méne.

El iútuán az Bégnec leuelet adà,
Kít hogy Czáfár küldöt az Bég aşt tudà,
Croyát Szkender Bégnec és tiftit hagyà,
Másod nap Czáfárhoz menni akarà.

Törökec iò keduel Wrfiat látac,
Velle lenni tiftben soka akarnac,
Várasbeli rendec igen vigadnac,
Mert şabadşagokat ez által váryac.

Iutà

Iutà el azonba meg hagyot népe,
Kapukon éiyel az titkon be kele,
Hamar virraştókat vártán le veré,
Şertelen mindenüt Töröket veşté.

Piatzon soc Töröc ám meg seregle,
Hogy valahogy kapun éiyel ki vtné,
Végre Szkenderbég nec şépen könyörge,
Wrasagát véren hogy ne kezdené.

Seregét şollità György tartoztatà,
Dolgát nap világra ackor halaştà,
Ha Kereştýénségre Pogánt haythatnà,
De Várba, Várasba minden vigyáznà.

El küldé az öczét Amzát Dibrára,
Az egész föld népét hogy fel támazşa,
Végeket véletlen addig foglallya,
Mig Magyarral Czáfár vgyet tartanà.

De hogy meg virrada, meg kiáltatà,
Hitet Kereştşéget ha ki akarnà,
Annac Czáfár helyet lenne iò Wra,
De ki nem akarnà az mind meghalna.

Raitoc şò nem foga, soc Töröc hala,
Soc magát Törüel által nyáşsolà,
Hogy ne kénşergesse Wrfac soc şóllà,
Mert şabad akarát kellene arra.

Im csak puştta kézzel sokat boczatà,
De mezőkben aşt is köz nép le vágà,
Soc wy Kereştýénné, soc lön ot rabbà,
Az Czáfár Záfloít el şaggattatà.

Olly igen gyúl mellé minden az hirre,
Két ezer iò vitézt végekre küldé,
Senki hirt Orşágból ki ne vihetne,
Eocze vtán néppel Dibrába méne.

B.

Paraßt népet az Wr mindenűt fűt্যা,
Soc mező várasit hamar el iárà,
Az szép szabadfágra föld népét hiya,
Már csak hadra vagyon mindennec gondgya.
Soc állat Törökec meg gyűlekeztec,
Egy czoport Görögec ferenczét keftec,
Wrfi mig az földet fűt্যা vtköftec,
Hogy velec nem bírtac, az hitre tértec.

SECVNDA PARS.

SVMMA.

Ország fő Házeit fedi,
Czáár hadát sokfor meg veri,
Velentze hadát meg vzi.

IELES fő fő házait az Epirusnac,
Az Ország határin Törökec tarttyác,
Minden felé Wrfi ira Wraknac,
Croiára minden rend gyűlne állánac.

Magát Wrac elöt az Wrfi mente,
Sép házait eléb hogy nem menthette,
Az alkolmatosság hogy nem engette,
Csak velle most minden egy aránt lenne.

Petrell várát maidan haddal meg álllyuc,
Ha szép főual házat hozzanc haithattyuc,
Nagy bilidségűnket ot meg mutassuc,
Ez hirre Várakat hogy meg haithassunc.

Ez vtán mind könnyeb többít meg venni,
Népe ha vakmerő, meg kel töretni,
De semmi kegyelmet nem kel ot tenni,
Az több Várac faruát azzal be törni.

Raen-

Ra engede Gyűlés szép nép gyűlt vala,
Tizenkét ezeren csak könnyen vala,
Egy néhány Sogora és Attyafia,
Strefi Goyk és György két öcze ot vala.

Io Gollent Mosessel Cernouitz Istuán,
Ot három stráfa ki az indulatban,
Három ezren Moses az iargalóban,
Vtánna Castriot deréc táborban.

Vár alá hogy állla Várban izene,
Ha Várát meg adnác el ereftené,
De ha Kereftýenné az népe lenne,
Nálla méltó Soldgya mindennec lenne.

Meg adác az házat Wrac hitire,
Népét az Országból ki késértete,
Lón ez dolog finte hideg Tél felé,
Erős házban élést Wr sokat lelé.

Petrelegy magas Vár, lón ez nagy czoda,
Illy könnyen az Wrac hogy feyet hayta,
Kezében lón Feyér vár, és Steluz kúlcza.
Kereftýenné soc lón benne valóokban.

Az Steluzi Agát le hozác fogua,
Mert az Vár adásban mind ellent tarta,
Erős Sffetigráddà az Tábor állà,
Az benne valo nép igen bodúla.

Taborból Castriot köueter küldé,
Mind az több Várakat főual késérte,
Croya ferenczéye előttec lenne,
Tifftarto hartz nélkül Házat engede.

Rólla tanáczo c lón meg adgyác vala,
Egy Vitéz köz Töröc ellene állà,
Mert az Várac dolgát hogy Köuet hánnà,
Hitőtlen Raboknac dolgát forgatnà.

B;

Illyen

Illyen lön válasza, Kővet meg iútá,
Az Steluzi Agát Wr le vágatà,
Meg Kereftelkedéc ki Hitet vallà,
Várbeli nép fokról ez dolgot tudgya.
Vagyon nagy tanácsban az Wr Táborban,
Mert Tél rettenetes az Vár viúásban,
Moset egy réfi néppel hagyà táborban,
Többit el boczátà Karáczon táyban.
Meg tere Croyában többi népéuel,
Karáczonban nyúgfić foc fēp erőuel,
Wrac Wy eftendőt vőnec foc fēppel,
Tudgyác hogy az Wr iőt csak egy fegyuerrel.
Postán hamar iúta Mose kőuete,
Sálat Törőc hada Táborra iőne,
Kiket az Várakból elkészertete,
Hogy Sfetigrád dolgát meg segítene,
Rauaš Törőc dolga, az Wr ašt érté,
Kéřit aštalanál ottan el téué,
Vendégiuel fázan vtán vgeté,
De Törőc meg értuén ottan el tere.
Vtánnoc Táborból ezeren válta,
Czářár földin annyit dúla koborla,
Néki eleiben senki nem állà,
Az sakmányal tábort meg kazdagità.
Dolgát Castriotnac Czářár meghallà,
Az hirre buuában csak meg némúla,
Mikor vđo mulua eše meg iútà,
Minden átkot řitkot řkender nec monda.
Egy tanács eft mongya, az kis kár vólna,
Magyarokról azzal el ne állana,
Más felől Lářlónac nagy hadát hallya,
řkendertől is ő tart hától ne fognà.

Nagy

Nagy has fayás eset az Magyarokra,
Fűt Gabonát öttec az éhség mia,
Czářár ašt nem érti, Királlyal řólla,
Tíz eftendég frigyre az dolgot hozà.
Tartománt Deřpotnac ezzel meg adà,
Magyaroc vér hafát az vtán hallà,
Czářár az frigy kőtéřt olly igen bánnya,
Hogy kezéből Magyarat könnyen boczátta.
El řállà Castriot Sfetigrád alól,
Kemény Télben Orřág iauára gondol,
Orřagát teryeřté naggyal más felől,
Törőc mindenűt fűt ő hada elől.
György Törőkeć földén foc czatát téřen,
Hogy řockà ne vlyőn népe egy helyen,
Ha Táborban feķfić házban nem megyen,
Hartzon karya mindenkor mezitelen.
Ezenben olly helyly nincz kit meg nem iára,
Hegy, vőlgy, Falu, Váras, erđo és puřta,
Melly nagy Wrral vgye igen iól tudgya,
Hada kis káráual hogy ő vihatna.
Onnan vduarából mindent meg érté,
Mert az Czářár mellet foc iő embere,
Liřřasban nagy Gyűléřt azért hirdete,
Soc vitéz Rátz, Gőreg, Horuát, Olas iőue.
Régen řokan frigyet Gőrőggel tartnac,
řokan adoyokat Deřpotoc adgyác,
Az Hámot el vetni řokřor akartác,
Azért foc Wr, Wřfi Deřpotoc iutánac.
Gyűlésben řel állà, György řēpen řóla,
Wrac és vitézec minden meghallya,
Törőc hűtét régen mindentec tudgya,
Kineć hogy hitteneć foc kéřen bánta.

Igy

Aztób.

○

Soc felê

Soc felé Skenderbég ira izene,
Barátnac fő fő Zászlókat küldé,
Dolgát Láslo Király mind meg érteté,
Azért Skenderbég nec leuelet küldé.

Dicziri örüli io Serenczényét,
Es hogy inkább roncza illy ellenségét,
Ne hadgya meg hűlni wy Serenczényét,
Inté mellé iöne mingárt ha lehet.

Olly alkolmatosság másfor nem lenne,
Pogánt Európából most ki vzhethné,
Magyar, Lengyel vitéz véle soc lenne,
Pápa fizetése meg segitené.

Másfelől egy szép had Vizen kerülne,
Törököt Tengeren nem ereftene,
Egész Keresztynség ötet intené,
Most semmire nézue othon ne vlné.

Irtac : 4 4 3 ban,
Budából hogy iútá leuél Croiában,
Wrackal gyűlésben Castriót főlla,
Láslo leuelére iö válaft irà.

Népe csak tiz ezer oly igen serén,
Duczagin Pál velle szép öt ezeren,
Rátz György Despot vtát be vágta földén,
Hunyadira bossús az rof hitetlen.

Varnánál Magyar had ám meg hartzola,
Hunyadi balada, Láslo meg hala,
Iöllehet Törökben sockal töb hala,
Skenderbéget Despot meg tartoztatà.

Soc szép beßéd vtán rutól izene,
De hogy az hartz meg löt azonban érté,
Kin vitéz Skenderbég igen keferge,
Soc földét Despotnac dula égete.

Czáfárra

Czáfárra soc panaf ezemben iúta,
Skenderbég ereyét nőni ne hadná,
Macedoniánac végeit dúlná,
Czáfáré mindenüt vesne pusztúlna.

Rölla így gondolà meg vénhült vólna,
Ha lehetne többé ki nem állana,
Inkább szép beßéddel iffiat fogdosna,
Azért Murát Czáfár néki így irà.

Olly erőssen hánnya minden iö tetét,
Kit így el feleitet dorgállya Györgyet,
Meg senkeli néki eddig soc bűnét,
Croiaual ám birna Attya örökét.

Iöllehet keuánnya egy néhány házát,
Hadgya György Despotot ne bancia, Ipát
Mibe meg bántotta talállya módgyát,
Másfor ne segéllye az Magyarokat.

Az Követ ez mellet nagy sokat főlla,
Czáfár fauát frigyét örömeft fognà,
Török nec nem hihet Wrfi aßt mongya,
De nagy emberféggel Czáfárnac irà.

Summa hogy az frigyét tölle nem kérné,
Mert mindenüt frigyét az vert had kérne,
Ha lsten engedné bizony rà törne,
Serencze mit hozna vitézül túrné.

Válaßon meg iyet, de nem ielenté,
Czáfár csak kellelten mosolygà meté,
Soc gondolat vtán egy hadat küldé,
Czak kilentz ezeren Feriz Bég méne.

Poklól íára Feriz fútua ballada,
Hétfáz hatuan Töröc eséc ot foglya,
Az többi meg hala ki el nem fúta,
Keresztyn nec hada végekben dúla.

Cz

Erdél

Erdélben Hunyadi s Magyar orfágban,
Mozgódic azonban vagyon táborban,
Várnai kár, fégyen ize fáyában,
Despotra is bozús hól lön fogfágban.

Rutúl fídgya Czáfár és fenyegeti,
Hogy Hunyadi esmet mér zörgölődni,
Kí miat Skenderre nem érkezhetni,
Mustafát más haddal hagyà indulni.

Bátron az határban tábort hányatà,
Mint egy erős házból foc czatát tartà,
Io vitéz Castriót mikor meg tudà,
Dulo Töróc hátán táborra rohánna.

Ast hamar meg kimlé Töróc ki vte,
Mustafa keuesen fútua siet,
Eot ezer meg hala három fáz sebbe,
Castriót hadában csak hetuen vese.

Töróc meg lassúdéc ennye Berenczén,
Nem mére iargalni Castriot földén,
Elég ha nyúghatnéc ő végeiben,
De nincz Castriotnac vége vgyében.

Velentzések felé az iofág véget,
Két Wr az végekben őfue vít veset,
Az meg hóltnac Annya Velentzében ment,
Velentzénec attá magát és földét.

Vitéz Castriót György nem engedheté,
Mert törvényül iofág őtet illeté,
Végekben népet vín az Töróc felé,
Olaszra őmaga haddal késűle.

Siet Dainum Várást népre meg állà,
Kit asfony Olasznac magával adà,
Velentzénec hadát azonban hallà,
Vár alatt népénec réfét meg hagyà.

Réféuel

Réféuel hadánac kilentz ezeren,
Olaszra ki állà iutánac femben,
Iuricz Dauí Vayda Olasz seregben,
Olasz Horuát tében három ezeren.

El rendeléc Wrac az Seregeket,
Igen bátoritac mind az rendeket,
Eofue méne két had Drino viz mellett,
Horuát vitez ot tön nagy emberféget.

Senkit foglyat őlni az Wr nem hagyà,
Sokakal két Hadnagy foglya akada,
Mind erős Skadárig az fútót haytà,
Olasz Dauí Vayda Skadárban fútà.

Skadár alatt Záflót Wr fel vttete,
Hogy fántalan foglyait az Váras nézné,
Innen Dainum alá táborban tére,
Soc Rabiual Várást meg kerűlteté.

Tökélletes ben nép, arra sem haila,
Skenderbég foglyokat el boczátatà,
Ben valo talám így magát meg adnà,
Csak két Wrat fogua nálla marastà.

Igy sem kele semmi reménfégében,
Egy pusta Váras hely az fombéd földén,
Ast megkeriteté népet hagyà ben,
Kí czatákat vzne Velentze földén.

Töróc hirt hozánac az Wr indula,
Dainum alatt néppel Eoczét meg hagyà,
Skadarban hír iútà mig oda íára,
Olasz az wy Várást határban bánnya.

Vár víuo berfámmal Olasz rá méne,
Az benne valo nép táborban méne,
Olasz az wy Balest mind földre tőre,
De az állot házhoz menni nem mére.

C₃

Az

Az Török táborral Wr sembe állá,
Hartz előtt egy fő Török Bayt keuáná,
Ottan egy ió vitéz késs lón az hartzra,
Töröckel öklele agyon találá.

Töb szép ayándékkal tiz Falut adá,
Wr az ió vitéznec az ki Bayt víua,
Népét bátoritván semmit nem tartá,
Az Török táborra vigan noditá.

Kereftyén hartzola ió ferenczéuel,
Mustafa Bassa közben tizenkét Béggel,
Tizenöt Zászlóval nyóltzuan töröckel,
Nem keueseb holt meg ot tiz ezernél.

Vitézekben csak három fáz eset el,
Tábort rakua leléc nagy soc éléssel,
Vitéz nem eléguéc nagy nyereséggel,
Török földén dúla ió ferenczéuel.

Ez nagy győzedelmen nem örül vala,
Hogy wy Váras vestét Castriot hallá,
Végeket iól hagyá, Dainumra iúta,
Skadar tartományát iargalá dúla.

Soc falu hódla meg, soc határ vesse,
Soc Vár, Váras nepe igen rettene,
Rabokért táborban soc Török ióue,
Soc szép ayandékot Wrnac ielente.

Változéc az Bassa illendő summán,
Wrackal hufonót ezer aranyon,
Castriot el ostitá az pénzt táborban,
Bassát kéferteté által Országán.

Imè Velentzénec iúta kőuete,
Dainumot ferzódue Wrtól meg nyeré,
Hasnos bomfédségot az Wr tekinté,
Velentze mit ada érte el véué,

Soc

Soc ió ferzet vtán haddal el állá,
Foglyokat, Falukat mindent meg adá,
Velentzei Tanáczeről gondola,
Wrat vgy tisztelé mint iobban tuda.

TERTIA PARS.

SVMMA.

Murát Czásár Epirusra fál,
Szfetigrádot meg véss arúltatással,
Croia alatt buában meghal.

LATTYA Murát Czásár nagy küssebségét,
Busult be folitá titkos tanáczer,
Mondgya meg mutatna Nyarra ereyét,
De hadgya titkolnác nagy késsületit.

Ióue Asiából negyuen ezer népe,
Drinapolból soc felől gyűl nagy ereye,
Vitéz Skenderbégnec resen két fűle,
Ertéhouá késsül, meg sem rettene.

Ira minden felé minden vigyázna,
Országánac finét fel válogatá,
Végeket erősít meg takaritá,
Török előtt mindent bellyeb állitá.

Buual soc sirással Váras népec,
Házoc népét fél felé Tengerre kúltéc,
Fő fő Várasokat ferfámmal töltéc,
Erős Croia Várasát szépen késsítéc.

Ebben Castriot György egy Wrat hagyá,
Mint tarcza az Házat szépen tanitá,
Ország fel gyűlt népét meg batoritá,
Ki méne Kapuyát fel vonni hagyá.

Régi

Régi fő Ház végben Sfetigrád vala,
Czáfárnac vtában első az vala
Castriotnac arra leg nagyob gongya,
Perlat Petert benne Capitánt hagyà.

Tisztartót mindenről itt is meg inté,
Törőc szép fauánac semmit ne hinne,
Egész Ország előtt jó példa lenne,
Eo sem méssze lenne meg segitené.

Azomban Törőc had ám meg indula,
Mongyác negyuen ezer vólt az harmada,
Sfetigrád mellé az Táborral állà,
Eot ezenen éiyel az W r ki állà.

Tábort meg szemlele Kémeket küldè,
Soc felé hól tettéc lesekèet vete,
Táborra czatákat largalót küldè,
Hogy az lesen belől pogánt lelhetne.

Egy néhány jó legént küldè fokmánba,
Egy egy malhalt barmot haytani hagyà,
Stráfa ratalála igen hartzola,
Tőb tőb nép Táborból azomba iúta.

Megfútaméc vitéz, Törőc vtánna,
Mind addég köueté lest meg haladà,
Trombitác zengénec nép meg tollyúla,
Pogánt minden felől be fogta vala.

Két ezer el húlla az foros hartzon,
Soc lo, Törőc foglya eséc futóban,
Igen keués kár lőn Kereftyén hadban,
Törőc ennyit nyere az malhás harmon.

Vigyáz nagy retegue az Czáfár hada,
Nem vala mind egyyút Epirus hada,
Castriot Taborát hatráb állità,
Országá ereyét egyben solità.

Ezer

Ezer négy száz negyven kiléntzben irtac,
Tizen egy estendeye az szabadságnac
Sinten az közepin az Pünkőst hónac.
Lőn el indulattya Murát Czáfárnac.

Rettenetes hadát meg monstráltatà,
Hogy Sfetigrád népe rettenne látnà,
Vár alat minden nép lőne kiáltà,
Váras alat Táborát így állitatà.

Estue másod napyán az Várban küldè,
Szép befédde Várat Czáfár kesérté,
Válasz belől az lőn hogy nappal iőne,
Hogy az mit kéuánna mindent értene.

Perlát Peter Házban Kapitán vala,
Másod nap Czáfárnac szép válast adà,
Semmi iót Czáfártól ő nem vót vólna,
Azért Czáfár tölle semmit se várna.

Olly kóros vén térne jó Drinapolyban,
Talám fégyent lelne olly vén korában,
Ne bántaná őket szabadságokban,
Mert ha lehet nem hágh jó Sfetigrádban,

Nagy frissen vendéglé ben az Köuetet,
Meg engedé nézni népét, élését.
Czáfár el czodálà az köuetléget,
Nem tűre Wrac köst haragra mérgét.

Algyúckal egy felől Várást tőreté,
Mindem felől háznac meredec hegye,
Erős ostromockal meg nem sértheté,
Azap, lanczár, köz nép azon soc vesé.

Táborát Castriot ám eléb viué,
Hogy deréc ostromkor táborát meg vtné,
Közel imit ámot lesekèet veté,
Az állo seregbe sörnyen öklele.

D

Sűrő

Sűrű soc Töröket táborra haytá,
Ot az tíftelességgel megh hátráb álla,
Várbeli nép hártzkor el ki roháná,
Ostromlo Töröket nagy mgfse vágá,
Azomban Castriot két felé látá,
Hól gyalog hól louon körülé vigyáza,
Lestől olly igen tart de soc lest hánya,
Alkolmatosságot hól talál kapya.

Esmet hód világon tábort meg vité,
Tizennégy ezerrel mongyác vólt vgye,
Soc Töróc sebes lón két ezer vese,
Czak negyuen két legény Keresfryén vese.

Predáual rakodéc hét Zászlót kapá,
Soc Rabot, soc louat táborban haytá,
Czáfár nagy haraggal Várat ostromlya,
Deréc ostrom előtt lás mit gondola.

Íő czoport seregét el ki boczáta,
Véle Feriz Bassa két felé látná,
Az hól Várhoz fére Kastélt állatá,
Kit az Várbeli nép nyakokban ontá

Vitéz Castriotra Bassa találá,
Soc fő sítoc vtán Bayra ki hiuá,
Noha soc fő Töróc mind ellent tarta,
Castriot öklele Bassát le vága.

Seregét noditá Bassa hadára,
vzöben négy ezer Töróc megh hala,
Minden segény legény meg kazdagula,
Olaß Arosoknac soc Rabot adá.

Egy néhány Taraszkot vűn tábor félre,
Nagy táborát Czáfár így őriztete,
Nagy állo sereget hagyá az mellé,
Várat ostromlatá soká így töré.

Tartozéc

Tartozéc meg ismet egy néhány napig,
Hada nagy soc kárán igen bánkodic,
Egy kis Váras alatt meddig vesődíc,
Hittel főual kéryie vgy tanáczkodic.

Tífstartóc Várakban meg halgassátoc,
Sállot házban néphez mint vigyázzatoc,
Külön hitön nyeluen ha ben valótoc,
Sűkségkor ne árczon iól meg lássátoc.

Vitéz Bolgár nemzet töb vala várban,
Sép főn ayándékon egy Bolgár kapa,
Eiyel egy hólt Ebet vete az Kútban,
Kinél töb nem vala az szállot Házban.

Rettenénecezen az töb Bolgároc,
Mert hitóc aßt tarttya aßt nem iő innyoc,
Az arolót köftóc ki nem találác,
Íő ok alatt Házat mongyác meg adgyác.

Váras népe busúlt az Kapitánnal,
Kéri czendesíti az W r szép főual,
Hitöket meg tarczác nagy soc példáckal,
Kit W roknac attac nagy fogadással.

Kút vizet hozata előttec iuéc,
Varasnac iob réffe vtánna iuéc,
Sem fő sem iő példa nem fog tíftelesség,
Az babonás Bolgár meg általkodéc.

Az vitéz Kapitán kételen erre,
Czáfárnac ió ockal Házat igire,
Várból vitézlő rend bekéuel menne,
Ki állá Hostárban az Váras népe.

Méne Castriothoz ió Perlát Peter,
Nagy dicziretet vön mint vitéz ember,
Bolgároc serege csak kegyelmet kér,
Noha bús Castriot enged mint ember.

Dz

Meg

Meg építé Czásár ió Sfetigrádot,
Drinapolban tére nem tudom mit gondolt,
Népben Vár viúáskor harmincz ezer holt,
Vitéz Castriot György vtán ballagot.

Az hól hozzà férhet hadat faggattya,
Czak hat ezert tiltúl bennec le vágà,
Czásár harmincz ezert népben meghagyà,
Míg ő deréc hada iól halathatnà.

Rà gondola vitéz meg fírat népe,
Eddig elég vólna foc ió ferencze,
Az bús ellenléget ne geryestené,
Azért vitéziuel Croiában tére.

Tanáczi ást mongyác megházafúlna,
Az fíep Epirusnac örököst hadna,
Beséden Castriot sockà halgarà,
Végre barátinac ezképpen állà.

En az Házafokról fokat hallottam,
Nincz szabadfág köztöc nyilúan meg tuttam,
Soc alkotmatosságtól meg fog Áfsonyom,
Fő ember nőtelen éllyen, ást mondom.

Féré vitéz femhez menyegző dolga,
Mint ha Sfetigráddal ióli ártunc vólna,
Velem vgy fogyátoc hogy vegyűc hátra,
Sótoc meg fogadom czak legyen ióra.

Az ió reménségen Ország örüle,
Sfetigradiakra czatár erefite,
Szent Máthe nap táyban aláya méne,
Váras wy Hostattyát meg égetteté.

Vagyon Wr hadában foc féle nemzet,
Olaß, Göreg, Horuát, Francus, Rátz, Német,
Mert mindenűt hallyác vitézi hírét,
Kinél iob Töröckel köuet nem vetet,

Egy

Egy hólnapig viúá nagy vizes öfvel,
Tizennyóltz ezerben ötfáz vesse el,
Drinapolból Czásár ió nagy erőuel,
Ez hír és az vdo őt téríté el.

Népéuel az télen vze foc czatát,
Vgy mint ha fekennéc az végec alatt,
Benne valo Töröc tölle nem iárhat,
Azomban építé takarà Croyát.

Tauazfal nagy haddal Czásár indula,
Sáz hatuan ezer nép vitézlő hada,
Egyéb rend summayát senki nem tudgya,
Meg hal vagy meg véfi Croiát ást monta.

Elébbi Kapitán Croiában vala,
Branacontnac hittác vitéz hű folga,
Epirus orfágban fő ház az vala,
Hól Czásár ereye nagy fégyent vallà.

Pogán ióten bátor az Ország népe,
Mert foc ferenczéken már meg ísmerte,
Népét fő házakat az Wr kéfíté,
Czak nyóltz ezer népet melléye véue.

Rakása Várasnac egy magas hegyen,
Czak egy kapu felől férnec hozzà fen,
Töröc nagy törést tön Algyúckal ezen,
Soc kárral ostromlà házat törésen.

Ezemben Castriot vte táborra,
Két Sátort Zászlóckal foc ioual kapà,
Hat fáz Töröc vesse Czásár busúla,
Négy ezer ió legént reà válastà.

Memhet iffiu Czásár köfítöc forgódic,
Törökec az Wrát meg környekeftec,
Nagy ferenczén az Wr ki rugazkodéc,
Egyedől nagy késén nép vtán lépéc.

D;

Aztörést

Aztörést erőssen Török ostromlya,
Laytrákat héában sokszor támaszta,
Ostromra Keresztvént fegyverrel hayta,
Raitoc ben valókat hogy meg fáraszta.

Többen nyóltz ezernél ostromon vesse,
Mert belől forgódnac az nép ki vte,
Más felől táborra Castriót vte,
Nagy ió berenczéuel ismet meg tére.

Ilését Czásárnac egyyüt el fogà,
Czásár Váras allyát igen ásatà,
Soc ostrommal néki hogy nem árthatà,
Tábor félre Taraszkokat vonatà.

Nem hagyà nyugonni Czásár táborát,
Castriot vntalan kapdossa hadát,
Immár az nagy tábor el fogyot fárrat,
Merő kőuon Váras el hagyac áfást.

Külömb külömb esit Czásár késérté,
Ben valóknac egyfer nagy soc iót küldé,
Kőuetnec Kapitán csak ást ielente,
Simán boczátná el ha még el iőne.

Legottan az Wrhoz más Czauzt küldé,
Sép főual adayát ha be küldené,
Csak öt ezer Arany estendön lenne,
Czásár ióual lenne hadát el vinné.

Iyestti azzal is rayta teletne,
Mindenüt hadáual meg vzné lelné,
Czásár izenetén Vitéz neute,
Erti hogy el fárrat esse ereye.

Tére semmi ióual Czauz táborban,
Czásár ő nagy búból eset Kór ágyban,
Castriot az hiren kapdos táborban,
Czásár semmit nem tud nagy soc kárában.

Előbbi

Előbbi dolgait veti fámlállya,
Egy ház alatt meg agg igen általlya,
Ennec örök hire lenne iól tudgya,
Iffiu fia Memhet ot ál halgattya.

Passáknac Wraknac fiát ayánlya,
Fiát olly erőssen erre tanittya,
Kiczin ellenséget semminec ne tárcza,
Est ő halaláig bánta és bannya.

Ez vtán ő magát halni boczátà,
Croiat őt hólnapig igen vitatà,
Halalát titkolác tábor indula,
Az testét Burfában fia takarà.

Lön nagy neue mert ő Göreget meg hayta,
Tengeren Törököt által ez hozà,
Sokszor Magyarockal nagy vgyet tartà,
Egész Európában sokat foglalà.

Egész Keresztvénség örül az hiren,
Croiai vitézec nagy tisztességben,
Neue Skenderbég nec soc föld begiben,
Ertic élés pénz kel ő megh elt földén.

Im egy néhány Király nagy summát adà,
Philep, Láslo Király, Alphonsus Pápa,
Gallyákon soc élés azoktól iútà,
Istennec Castriot soc hálát adà.

QVARTA PARS.

SVMMA.

Memhet Czásár hadát az Wr sokszor veré,
Czásár arultatással rayta nem ére,
Czásár féluén Wrtól frigyét kére.

DRIna.

DRinapolban Memhet fékiben vñle,
Attya több fiait mind meg öleté,
Két dologgal fékít meg kereftelé,
Soc vért onta, soc pénzt hamissan gyűte.

Ezzel Kereftényiség mint járt meg írom,
Iò Castriot Györgyét nem illic hadnom,
Két vitéz vòlt azkor leg lob ast tudom,
Hunyadi, Skenderbég nyiluan oluasom.

Soc nyeluet, tudomant Memhet tanóla,
Czillagoc forgását olly igen tudgya,
Hogy minden vtára iòuendót látna,
Toluaioktól czendez Ország és vta.

Tú Nemesec Wrac meghalgassátoc,
Czak kardal Országot nem tarthattyátoc,
Soc Nyelw Deakfagot meg tanullyatoc,
Országoc dolgaít meg olualsátoc.

Iò vitéz lég ackor fűben erőben,
Algyu Puska ferfám nem vala bőuen,
Ha ki iò vitéz vòlt nézhetne minden,
Most az Puska mellet iò vitéz minden.

Befédere Wrat emlekeftetéc,
Azért Castriotnac társát meg leléc,
Wrac Feyedelmec őket iduezléc,
Az bodog Menyegzót sokan örüléc.

Indula fűp haddal iffiu Afsonnyal,
Hogy meg esmértesse az Várasockal,
Ideyét nem tólté csak az Fársárgal,
Végben egy fűp Várat nagy hegyen fundál.

Lóni hagyà abból ha Töróc iòne,
Az egész föld népe hogy ast értene,
Memhet Czáfár bofűs iò Skenderbégre,
De Persa Kazulra indűlni kelle.

Az két

Az két gond egy ferfásmind raita ne lenne,
Czauzt Skenderbéghez ez alat küldé,
Az mit Attya kéuánt, adayát kére,
Mert frigyét külömben ő nem ígirne.

Alnakfagát az Wr Török nec látà,
Válazfa lòn attól könnyen el férne,
Ha hon vltethetné bár iòl fizetne,
Epirus Görögre vgy geryedezne.

Azomban czátákat végekben vze,
Menyegzőben hizot népét fel viúé,
Iò Sfetigrád Várat nem feleythetne,
De hozzà mint férne nem esmerheté.

De az Kazúl hada azkor haladà,
Azért Amza Bassát Czáfár boczátà,
Iò tizenkét ezer mind louag hada,
Castriot az hirre hamar indula.

Iò haynálban éré ottan vtközéc,
Az Wr Eocze Amza igen forgódéc,
Ennec Amza Bassa kezében eséc,
Töróc hét ezer lòn ki ot el eséc.

Soc iòual rakodnac az iò vitézec,
Hat ezerben kőstóc harminczan vestec,
De az Töróc Záfloc mind kézben estec,
Sinte Sent György napján haza térénec.

Iffiu Czáfárnac lòn ez első vgye,
Bassát az Eoczénec az Wr engedé,
Tizenhárom ezer arany bé iòne,
Kin Töróc változéc lòn vitézeké.

Lòn olly az Bassac kőst, Czáfárnac mondà,
Nem ferencze hofra az mi löt vólna,
Hadat Amza Bassa nem látot vólna,
Skenderbégre menne ha Czáfár hadnà.

E

Az kér.

Az Kérkedő vitéz az Debroz Bassa;
Tízen öt ezeren ottan indula,
Gyűlésben Castriot hallà fel állà,
Hét ezer magával könnyen iargala.
Ennyi soc hadában hamar gyűl vala,
Ioságit Wraknac mert így oštotta,
Hogy sámós magával ki ki indulna,
Dobyát Trombitayát mihelt hallana.
Sőt minden bizonyos győzedelmében,
Azért minden rend oda fűt had ideyén,
Nem czoda ha késűlt hamar és könnyen,
Mert minden nép bizic Hadnagy esiben.
Somféd Királyok is segitic vala,
Sokfor az iò Pápa summát küld vala,
Bolgár orfág felől Bassa be czufa,
Scopia mezeyén csak végben állà.
Az iò hód világon Castriot fiete,
Hogy iò vegeiben Töróc ne érné,
Seregét rendelé ottan öklelé,
Még letét haynálban soc kopyát tőre.
Legényiuel Moses az Wr fogora,
Maga kimíletlen Töröket vágnya,
Egy Töróc kezéből Zászlót ki kapà,
Hátra vete, Pogánt meg futamtatà.
Az Wrnac mindenkor illyen sokása,
Fő Hadnagya fíet hogy le vághatná,
Eo semmi állatot nem látot mongya,
Feye este vtán ki fen állana.
Az fűtő Töröket Bassa téríté,
Castriot regűlta Bassát szemlelte,
Mikor ra találà hamar el eyté,
Mind Czásár földéig Töröket vze.

Nagy

Nagy soc nyereséget népénec adà,
Fő fő vitézinec Rabokat oštà,
Egy iffiu Rab még ot ám meg fátzolà,
Ki nálla vólt két száz aranyat oluafà.

Töröktől aranyat vitéz fel viué,
De mondà változna más pénzt keresne,
Wré vólna Rabnac mind teste pénze,
Az mit Rabya most ad nem vólna őué.

Castriotra viúec végre az dolgot,
Vitéznec Wratta vala az Rabot,
Monda mit nem tudot ollyat nem adot,
Mint őué el venné tőlőc az summát.

Im soc tréfa vtán az vitézt inté,
Minden ferfamával Rabot erefse,
Ha lsten ferenczét adna meg lenne,
Ezen hada népe sokat neuete.

Iyet álmelkodic Czásár ez dolgon,
Castriothoz fogni akkor más módon,
Alnoc mesterfeggel már azon vagyon,
Partot árúltatást támasson othon.

Nem mefse csak végben az Wr Sogora,
Iò Dibrai Moses egy Wrfi vala,
Soc hadakban Wrral iòl forgot vala,
Kiuel hire neue iofága vala.

Ira Czásár ennec mindent igire,
Wrát csak el hadgya vagy el vesesse,
Kőuet leuél mellet mindent meg ferzé,
Soc fepség ayándéc ez mellet iőue.

Kőuetet Dibrai iòual boczatà,
Czásár czendezségét Castriot hallà,
Azért egy vég házra Belgrádra állà,
Olas Puskás hadat Alphonfus adà.

Ez

Olasfal

Olaßfal Algyúkat és nagy pénzt küldé,
Moses Castriotnac mondà nem menne,
Az Végben örüzni mert sükség lenne,
Dolgát az arulò illy finnel fede.

Löteté Algyúckal két nap Belgrádot,
Akarà törésén tenni ostromot,
Ben valóc kérénec tizen hat napot,
Azomban Czásártól várnac ótalmot.

Erté fínte vtban Czásár az dolgot,
Trapefuntí Görög Királyra mozdúlt,
Népben negyuen ezért egy Wrnac adot,
Kiuel meg segicze hamar Belgrádot.

Olly czendesen iára siete Bassa,
Sem strása sem tábor ebben nem tudà,
Az tizenhat frigy nap el nem tólt vala,
Várbeliuel egyyút táborban kotzka.

Soc Dauont fúnac heuernec és isnac,
Táuol czoportonként fakadoßtanac,
Bassaua Törökec hogy el iutánac,
Mig hire lón Wrnac sokan halánac.

Pattantyút Algyúkat Várban vonánac,
Sakmánra táborban mindent hányánac,
Iúta süuet adà rettent hadánac,
Wr az houa fordúl mind meg futaméc.

Az Wrra két Töröc egyfersmind tartà,
Czásárnac az feyét vinné fogatta,
Egyiket Castriot semén találà,
Máliknac kezéből Sablyát ki czapà.

Töröc oda tartà Wr nyakán czügge,
Hogy nehézségéuel le vonnya földre,
Feye eséc az mig több Töröc ére,
Ezen az Töröc had tágulni kezde.

Rette.

Rettenetes hartzot az éy végeze,
Eten hadát az Wr állatà félre,
Czak az iò Hadnagyon álla ferencze,
Eiyel Orßagában ő bellyeb lépe.

Iò vitéz öt ezer népében vesse,
Wrfiac fő rendec mig hartzra ére,
De felte soc népe sebben epede,
Kiért ő Törökön semmit tehete.

Ot nem keüés kárral Töröc el mene,
Két ezért Skenderbég hartz helyre küldé,
Iò vitézec testét el temetteré,
Ez alat Dibrai sòkue el méne.

Castriot aßt halván czak el amula,
Hogy el vgrot mongya aßt nem czodállya,
Az pokol ferencze mert így próbálnà,
Baratfág tókéllet ha kiben vólna.

Az Bassa nagy vigan Czásárhoz iútà,
Iò ferenczén Czásár ő nem vigada,
Söt inkább nagy hadát meg vertnec tartya,
Hogy Skenderbég feyét ő nem láthattya.

Az Arolót Mosest örömeß látà,
Tíftet és Alafát ő néki adà,
Hertzeg felől tölle mindent meg tudà,
Reà ki keletre egy hadat bizà.

Rólla aßt fogatta Bayra ki hiya,
Wrát és Sogorát harrà birhattya,
Tizenöt ezeren el haza állà,
Castriot nagy buual mind el be várà.

Mint fiát az Attya ha meg birhatnà,
Eßét az iám bor Wr azon forgattya,
Ereyét örömeß nem mozdithatnà,
Vérit mint sayáttya mert nem onthatnà.

E;

Im mikor

Im mikor Mosessel Wr semben állá,
Egy fő Török költőc Bay viuót hiua,
Groppa Zachariás aſt meg áldozá,
De Moses ez Példán még sem tanula.

Neuén Skenderbéget fel főual hiya,
Keménnyen Bay vitta mezőn iargala,
Soc keuély főc vtán Wr ki nyomtatá,
De az keuély vitéz őt meg nem várà.

Ezen minden népet Wr batoritá,
Nagy vakmerőn két had öſſe roppana,
Nagy hartz vtán Török hogy hátat adna,
Egy Török kopyáyát az Wr nac tartà.

Fen lálala mellyben hanyottà eſéc,
Vitézi kic látác hólt nac itiléc,
De csak hamar az Wr meg ez milkedéc,
Töröket le czapà, Pogán futaméc.

Alig négy ezeren Moses el fútà,
Belgradi boſſuyát az Wr meg torlà,
Tiz ezer népében csak főz sem hala,
Barátit népeit ayándékozà.

Czak aſtala köſtyát alig tarthattya,
Moses Alafáya annyira főlla,
Vére for mint iſſiu magát gondolà,
Constantzinápolból el haza fútà.

Táborban Sátorban az Wr at lelé,
Eduét ő nyakára Moses köteté,
Térdre eſéc Wrtól kegyelmet kére,
Ki nagy ſeretettel őt fel emelé.

Az mi iofága vólt mindent meg adà,
Tíſtit méltofágát minden akarà,
Wr kegyelméſége hire naggyula,
Iſſiu gyalázattya ezzel el nyoma,

Redon

Redonban Tenger felé az Wr le főlla,
Ot Donic aſſonnyal Nyárba mulatà,
Mongyác igen ritkán vólt egyyút lakta,
Házoktól vitézit el tanította.

Eo táborá népe iám bor és tíſta,
Régi vitézek nec ió módgyát tarttya,
Iſteni félelem vigyázás dolga,
Nem czoda hogy Iſten vgy őt almazza.

Feyét ió Dibrai mind azon forgattya,
Az arólo neuét hogy el moshallà,
Ime más arúlo hamar támada,
Amza az Wr Eocze Czáfárhoz fúta.

Epirus Orſágát Czáfár igitte,
Gyermekeit Neyéuel Czáfárhoz vitte,
Pogánnal beſéde kedues és iöte,
Azért kazdag Alafát néki ielenté.

Régi búneiről nem emlekezéc,
Báttyaual Attyától hogy el haſonléc,
Minden felől velle vgy tanáczközéc,
Magyarra, Báttýára mint hadakoznéc.

Tauazſal őtuen ezer népet boczátà,
Iſaac Baſſa velle és vitéz Amza,
Iöllehet nem sokan az Wr Indula,
De nép az indulót csak alig várya.

Annac eſtendeye még nem múlt vala,
Hogy Feyér Vár alól Czáfár el fúta,
Hunyadi Magyarraiól forgot vala,
Caſtriot hadánac ez ſíu et adà.

Minden rendnec Hertzeg ám dolgot adà,
Hogy keués káráual Pogánt ronthatnà,
Végec herdot mondnac éléſt takarà,
Semmi predát Hadnac mezőn nem hagyà.

Végben

Végben éré Török az pusztaföldön,
Castriot iól bellyeb állà elötte,
Ezzel az ellenfé magát el hiué,
Iò Hadnagy tanaczát meg sem esmeré.

Rövid napon Bassa iól bellyeb állà,
Az mit Czáfár hagyot abban el iárà,
Amzát Epirusi Hertzegnec mondà,
Hadával Királynac öt kiáltatà.

Amza Királt vigan ám fel emeléc,
Eneckel örömmel ötet iduezléc,
Másút az wy Vduart igen késítéc,
Castriot vitézi hogy meg vendéglyéc.

Trombitásza Kürtöffe soc és Dobosza,
Keués keués néppel soc lesben hatta,
Derekát hadánac mellette tarttya,
Hegyeken völgyeken soc ör állóya.

Heuer Bassa hada mert nincz félelme,
Mert sohúlt nem talált az ellenfégre,
Az búnyado stráfát az Wr meg vte,
Louát sem téríté táborra méne.

Erdőkön hegyeken soc Kürt, Trombita,
Minden felől lesből soc Dob harfoga,
Tettzic mint ha Föld Meny özfe szakadna,
Török véli hogy öt Két ország hada.

Még neme seregét Bassa rendelé,
Tábor Kaput addég Amza meg őrzé,
Bátya rauaságát mongya értené,
Bár fertelen senki meg ne rettenne.

Tartozéc az Louag mig Gyalog iútà,
Eo nyilat globisát Törökre fóra,
Az most serkent Pogánt fertelen vághya,
Vitéz Amza Kiraly foglya akada.

Onnat

Onnat az Bassára az Wr siete,
Czak pusztán keuesen Bassa el méne,
Más fél ezer Rabbal Mezitbég kötue,
Az kazdag táborra vitéz nép tere.

Török harmintz ezer az kit le vágta,
Sántalan soc ióval húf Zászlót kaptac,
Vetet asztraloghoz csak le állánac,
Soc louat nyeregben ot találánac.

Illy nagy berenczenec nagy vala hire,
Soc Királlyal Pápa Wrat diczire,
Tizenegy ezerrel Czáfárt meg verte,
Rátz közöt még most is kedues éneke.

Ep sereggel Hertzeg Croiában tere,
Minden begény legény kazdagon mene,
Memhet Czáfár titkon zipit az hirre,
Azért nem bírhatà Wrat az frigyre.

Eöczét Amzát Olaf Napolban küldé,
Alphonsus Királynac örök tömletzre,
Egy nehány Királynac nagy soc iót küldé,
Drága soc predáckal barátit tistelé.

Sinan Bassát Czáfár Hamurral külte,
Tizennégy ezeren véget őrizze,
Hadgya az berenczét meg ne késércze,
De ha lehet frigyre az Wrat vigye.

Fogua öczét Amzát haza hozatà,
Mert Olaf Alphonsus Hertzeg meg hala,
Fiához Ferdnandhoz ottan boczatà,
Wy Királynac magát az Wrayánlya.

Wrac ió baráti addig vntatác,
Eoczénec kegyelmes lön az Amzánac,
Ki ottan siete s mondà Czáfárnac,
Tömlötzből főköv volna Bátyánac.

F

Gyerme.

Gyermekét és Neyét mint el emelné,
Azon lón, Bátyjánac mert vgy igitte,
Nem tudom mint és ki őt meg étette,
Constantzinapolban méreggel ölé.

Addig tőre tollát két bomséd Bassa,
Nékie az ió Hertzeg frigy kötést nyúta,
De hogy Czásár lenne néki barátja,
Senki lemmi ockal rá nem haythatá.

QVINTA PARS.

SVMM A.

Olasz Ferdnand Királt fékben vlteti,
Sokbor Memhet Czásár hadát meg veri,
Frigy formája, Frigyet Czásár meg begi.

Tisztesség, hire nagy lón az Hertzegnec,
Két Török Czásárral soc ferenczenec,
Olaszsal, Francussal mely egyei lónec,
Ez után meg írom rendiben énekem nec.

Ieles szép Hertzegség Olasz Apulia,
Kiben Napol Város Alphonfus vduara,
Wrat néppel pénzel ez sokbor támaszra,
Fiának Ferdnandnac kit az Wr meg szolgálá.

Soká Ország végét két Wr vesze viua,
Alphonfus és Renát, Franc Király rokona
Holtoc után az Had fiokra marada,
Renát fia Ianos Ferdnandra így indula.

Meg veretéc Ferdnand Napolban ballada,
Országá iob része Ianos mellé hayla,
Gallusoc be iótét Pápa igen bánnya,
Egy néhány Hertzeget azért ráyoc inditá.

Az

Az Római hadat Gallus igen vesté,
Azért Pius Pápa nagyob erőt küldé,
Gallus az határban Hadat nem erefte,
Aft gondola Pápa hogy iob vezér kellene.

Castriothoz ottan Orátorit küldé,
Illy barátja fiát Ferdnandot segicze,
Eo is nagy hadával Hazúl véle lenne,
Az be vágot vtat hogy hatássa tenne.

Hamar az Török nec Wr frigyet engede,
Erős néppel ottan Tengerre erede,
Ferdnandot egy Házba Ianos rekesztette,
Castriot látá, Várasalól el mene.

Oly igen örül nec Várasoc fő népec,
Látni meg tisztelni mindenit ki menne,
Nem sokat mulatá búvet adá nép nec,
Czatáckal késérté ha Gallusoc mint nyer nec.

Menten az vtakat Pápánac meg nyitá,
Ot valo soc Gallust elől hátul vágá,
Innet menten néppel Gallusokra állá,
Vtközéc deréckal három felől hartzola.

Egy Piczini lakab Gallusnac hadnagya,
Eléb Ianos Hertzeg azzal magát bírá,
Skenderbég hadával láttya nem bírhatna,
Wrat álnoc képpen vesteni így akará.

Eotet kemény hartzon neuén főra híua,
Minden iót ferzene neki aft fogadá,
Hólnap hagyot helyre iőne hozzà főra.
Kéri főrnyit hartzról vitézit ma meg hiná.

Tölté lakab kedvét soc Rabit meg adá,
Másod napon az lest Skenderbég meg tudá,
Iacabot fel főual hitőtlen nec monda,
Hertzeggel ot Iacab éiyel fél felé állá.

F.

Igen

Igen bús Szekenderbég hadánac afit mongya,
Keuély hazug népen nagy bosszúát állya,
Hamar minden néppel vtánna ki állla,
Hadbā minden rendnec dolgát helyét meg monda.

Siet hogy Algyuit Gallus ki ne fűtné,
Addig sereg orrát Castriot meg vze,
Az keuély Gallusnac emberrel lön vgye,
Iól lehet soc vérrel őt Castriot meg vere.

Ezer Rabya fogua huson őt Zászlóya,
Iános Hertzeg táborát gazdagon találá,
Ióllehet népében ot ezer meg hala,
Iacob keués néppel Hértzeggel el falada.

Tön nagy dicziretet Szekenderbég felölle,
Iakab hada rendit mikor mind meg érté,
Időuel Ferdnandnál lön Iakabnac veste,
Hertzeg Gallyában főkie Bátyához mene.

Apuliát, Calabriát, Siciliát,
Castriot meg haytā Ferdnand soc iofágát,
Meg hozā Királynac egy erős pártosát,
Igy látac meg vigan az lép Napol Várasát.
Romából ezemben Pápa Wrhoz küldé,
Soc Olaß Hertzeggel nagy lépén kössönté,
Soc lép ayándéckal az Wrnac izene,
Attyai áldását tífteességet ielenté.

Macedoniában mihelt haza menne,
Ottan egy Koronát feyében küldene,
Egész Görög nemzet Királya tenne,
Egész Kereftyén had Hadnaggyánac bentelne.

Az Ferdnand Hertzeget Wr fékben téué,
Hadánac estendeye vgyan ottan ére,
Buczoual Ferdnandtól hadáual késsüle,
Az io Ferdnand Király könyues semmel felele.

Az

Az kiket Attyámtól és hírrel hallottam,
Immár felfégedhez két semmemmel látram,
Kit en felfégednec folgálni hogy tudgyam,
Ió hitömre mondom azon vólnéc ha látnám.

En magamat inkább adom Országommal,
Valamikor búkség vgy mint sayátoddal,
Három Kólczos Váras adoc határuval,
Ved est firől fira tőlem ió áldomással.

Kössöné Szekenderbég ezen, el indula,
Wrackal az Király késéré Hayókra,
Nagy hála adással euez haza iútā,
El teléc az frigy nap Töróc magát meg bísta.

Vgy paranczolt Czásár czendesen czellegne,
Wrat Sinan Bassa nyugóban hon lepne,
Húß ezeren Bassa Castriotra mene,
Ertuén nyóltz ezeren Castriot is fel kele.

Az melly hegyen Töróc be ióni akarā,
Eiyel afit be állā véletlen riastā,
Czak keués magáual az Bassa hirt mondā,
Rabot, Zászlót, marhāt ió vitézeknec hagyā.

Egy keués nap mulua nagyob had érkezéc,
Harmintz ezer néppel Azambég vtközéc,
Czak keuesen sebbe az Bég fúta, nyúguéc,
Magát ő hadáual meg adā mert ot érec.

Vtánna Iussumbég tizen nyóltz ezeren,
Castriot czodálā illy vakmerőségén,
De nem sokā viua Bég az vtközeten,
Hátat adā Györgnec és soc veste népében.

Vrac köst Karaz Bég agg Töróc katona,
Mind az két Czásárnac híuen folgált valā,
Nagy bosszonkodással magát igen hanyā,
Negyuen ezer néppel az Czásártól indula.

F₃

Im az

Im az előliárót Wr hada meg veré,
Karaz Bég az Wrnac izene és inté,
Hogy ne toluaylana de mezőre időne,
Válassz ez lőn, im ma id kofánac meg felelne.

Hamar ez fő vtán trombitát futatà,
Agnő módra vín Bég mig tanácsot tartà,
De fertelen zápor harmad napig omlà,
Kiért Karaz Bég nec nem lőn hadában kára.

Vitézséggel Wrnac Czásár nem árt hata,
Esmet álnoklással az vtán fogdosa,
Nagy sima befeddel egy levelet írà,
Nap kelet Nap eset wránac magát mondà.

Nem felette volna régi barátságát,
Kit iffiac tartottac régen Attya alatt,
Mert sockal nevelte Attya méltóságát,
Kiért ha be időne meg látnà barátságát.

Nem lenne ez tulyan semmi beféd köztőc,
Veled az mondt frigyét ilyen ockal kötőc,
Velentze földire vtat adgy népem nec,
Fiadat Portára be külgyed gyermekim nec.

Írni hadgyuc köztűnc az kereskedőket,
Kiváltképpen intlec hozd be ide fedet,
Kinél kezezt nekem nem adhatz keduesbet,
Követemtől többet izentem leuél mellett.

Az Követ befédét az Ország meg hallà,
Az többtől válua az frigyét akarya,
Az ki György Hertzeg nec nagy tíftetség volna,
Hogy ez Világ wra frigy felől tölle várna.

Dolgot az Czásárnac ilyen formán írà,
Castriot György mostan ki Skennerbég vala,
Az Christus vitéze, Epirusnac wra,
Török nec wránac Memhet nec íauát mondgya.

Az

Az en Országomon hadad nem boczátom,
Mert Velentze nekem és Olaf barátom,
Eggyetlen egy lanczit mint Attya nem adom,
Nem mehetec hozzád, meg boczás, mert más gödő.

El megyec csak váry el vőd had engedgye,
Mert Castriot lanczit tanítom Morefre,
Egyébként io keduel engedec az frigyre,
Költ leuél Tauas felt Ezer négy fáz hatuan egyben.

Pogán Czásár érté mindenben engede,
Hóltig valo frigyról nagy levelet küldé,
Mit Attyától el vőt Wrnac meg engedé,
Eő ha meg nem segné soha őfue nem vesne.

Rayta Keresztyén nép és Török örüle,
De végbeli Török est sockà nem tūré,
Sokat Epirusban kapdosa kárt berze,
Hogy híreuel ninczen Czásár csak azzal menté.

Otmán nemzet hiti Keresztyénhez ilyen,
Hogy eggyiket roncza, mással frigyét téssen,
Amaft ha meg törí ottán erre téryen,
Török az Frigy alatt rabol Velentze földén.

Castriotnac izent könyőreg Velentze,
Sola Dobroniki Erszec Tanács képe,
Velec egyetemben az Törökre menne,
Mert Hertzeggel frigyét Török immár meg segte.

Soc Keresztyén nemzet mellette támadna,
Spaniol, Magyar, Lengyel, Czeh, Francus és Belga
Pápa hada földön vizen ma id indulna,
Velentze tanácsa költséggel el tartanà.

Immár az Wr földé kazdag bódog vala,
Az bódog békeesség ideye még tartà,
De hogy az Frigy kötést Török meg nem álla,
Az Keresztyén hitért tettzie hogy fel támadna.

Menten

Menten Török végét égeté dulatá,
Soc ezer io barmot Marhát el haithata,
Kauoroc nagy hadát Memhet Czáfár hallá,
Czak Castriotól tart, irà hogy le állana.
Az mi kárt tót volna afit nem igen bánna,
Velentze fauából tötte afit iól tudgya,
Az frigy fogadását kéri meg állana,
Mindenic azonról nagy erős hitit adná.
Felele Skenderbég az mi kár löt volna,
Azzal az Katonác kölczönt vöttec volna,
Louat Török sikyán láttac ha fúthatna,
Minap Epirusban mint Török iargalt volna.
Az hól hatalmaddal fenyegetz, és irod,
Mely nagy soc Orfágot vöttél meg afit hányod,
Hogy az nem mind tiéd afit meg nem gondolod,
De hogy nem Isten vagy meg kellene tanólnod.
Már csak afit gondolnád iob Attyád mint iará,
Két fáz ezer néppel ment völt Tamburlánra,
Tamburlán meg fogà nyakon kötue hayta,
Darius és Xerxes tudod régen mint romla.
Afit tudom hogy Isten az iob vgggyel tarttya,
Iól lehet nagy Wr vagy mint soc Orfág tudgya,
De rád megyec tudgyad ha Isten akarya,
Az te barátságod mert gyanós minden láttya.
Az régi barátság engem erre intet,
Reád nagy had megyen meg intlec tégedet,
Nagy vagy, de nagyobbà tehered neuedet,
Téry Kereszténységre ne váry kételenséget.
Dihót had mind nép nagy méltó haraggal,
Kinec ved eleit Keresztén hitre állly,
Az hamis Memhettől lelkedre néz el állly,
Te Czáfárságodban Keresztén meg Confirmál.

Wrnac

Wrnac ezenközben az Pápa izene,
Az frigyét meg vetné Törökre ki menne,
Menten nagy hadáual ő is vtán lenne,
Wr az Török földén sokat dula égete.
Czáfár Szermetez Bassát az hirre ki küldé,
Tizen négy ezeren végeket őrzene,
Castriot ingerlé mezőre ki viué,
Tiz ezeren vala, Bassa hadát meg veré.
Igen nagy kazdagon vigan mene haza,
Negyuen ezer Aranyat tizen négy Rab hoza,
Tiz ezer meghala sokat el boczítá,
Pápa Keresztelit az Wr nagy vigan várya.
Siet vala Pápa táborban, meghala,
Az Keresztes hadból minden haza oßla,
Ez nagy keserues hirt Castriot meg hallá,
Kereszténység kárát hadáual meg siratá.
Tizen nyoltz ezeren Czáfár Balbánt külte,
Ióllehet ió vitéz de álnokúl kezde,
Castriotnac végből ayándékot küldé,
Mind azon forgódic Wrat mint meg eithetné.
Visssa küldé néki Castriot az Marhát,
Az mellet egy Iármot küldé Kafát, Kapát,
Mint iobbágya fia esmerné meg magát,
Wri rendnec hadná az had viselés dolgát.
Morgódéc zugódéc Balban eléb állá,
Hatod fél ezeren Castriot is iútá,
Soros sűrő völgyen az Bassa lest hagyta,
Castriot meg mondà minden attól tartana.
Vitézec Töröket az táborra vágác,
Nyoltzan ió vitézi az lesre iutánac,
Sebbe fárattságban foglya akadánac,
Az Wr hada fine és Eoczei valánac.

G

Ertec

Ertec pénz, barátság, más fogoly nem kelle,
Czáfár azok látua olly igen örüle,
Skenderbég el veset végre már el hitte,
Eoket főrnnyű kinnal meg nyúzata mellyesté.
Nem tűré Castriot bossúyát keueslé,
Töróc földén mindent vassal tűzzel vesté,
Esmet ki iőt Balban ayándéket küldé,
Wr csak aſt izené az őſtönt elé venné.
Erőssen bossúlya Balban eléb álla,
Castriotra éiyel véletlen rohánna,
Louan tábor körül az Wr hogy vigyázna,
Zait nyeritést hallà, nagy ſertelen mozdula.
Töróc csak hir mondo Balbánnal ſalada,
Harmadſor is Czáfár Balbánt rà boczátà,
Eo mint Epirusi az Wrakat tudnà,
Epirust igérte Wrat ha el ölthetnà.
Ot hűſ ezer néppel Balbán végben álla,
Eo ſoc rauazſággal ſemmit nem kaphatà,
Castriot az Pórral v̄tközéc hartzola,
Louát kemény hartzon Töróc által nyáſolà.
Sebes nyíl találta más lóra fordula,
Az melly felé fordúl mint egy Menykő kardgya,
Zolimint fő Béget ſokackal le vága,
Mindent oda hagyván, Pór keueien el fűta.
Azon az bús Czáfárt az Pór bátorittya,
Meg is Skenderbégre kéri menni hadnà,
Arnot lakup Baſát az Pórral boczátà,
Külön külön haddal mint iauánac meg monda.
Az első had végbe Balbánnal be álla,
Huſon négy ezeren, Wr kémet boczátà,
Balbán rokona vólt kim oda marada,
Wr őtöd magáual kimleni vgy indula.

Ra

Ra v̄ténec leſből csak ketten ſaladà,
Népét bátorità az Törökre ſállà,
Balbán igen halgat mert lakupot várya,
Soc czatáual hartzra az Wr ki nem hihatà.
Meg ſégyenlé magát végre meg v̄tközéc,
De minden hadáual igen meg veretéc,
Nem ſokan nyakokban hegyet erdőt véuéc,
Wr prédára tére, im egy wy hir érkezéc.
Lakup Arnot Baſa tizenhatezeren,
Más felől orſágban dúl éget erőſſen,
Kardgyát nem kenheté az Wr igen megyen,
Wrakat boczátà lakup el ne meheſſen.
Soc feyeket reggel kopyákban mutatà,
Arról lakup tudván Balbán mint írt vólna,
Töróc hadat az Nap artzúl ſíti vala,
Az Baſa ot veſe hada népe meg romlà.
Győzedelme nagy lón az Wrnac két hartzon,
Paraſtoc az fűtót vághyác mezőn, gazon,
Négy ezer ráblot nép ſabadula hartzon,
Huſon négy ezer hólt, Rab hat ezer két hartzon.
Az vitézec közzül ezeren halánac,
Az Töröket vágni vgyan el állánac,
Csak tizenkét ezer vala népe Wrnac,
Minden raytoc lótrólackor bossút allánac.
Laſſan ballag Balbán igen ſeget nyackal,
Mongyác el ölthetnác egy Záflo allyáual,
Az Wr aſt akarya mongyon hirt Czáfárnál,
Iò Croiában tére vigan nagy kazdagſággal.
Látni és hallani minden rend le omia,
Mint ha őrök frigy vólna minden ollyà tarttya,
Wrnac vitézeknec minden ſoc iót mondà,
Az Wr minden felé az prédát küldé oſtà.

G.

SEX

SEXTA PARS.

Másod Czászáris Croianál fégyent val,
Sép Testamentommal Hertzeg meghal.

O Hayt meg rettent Czásár főrnű kárán,
Fél nem maradhat meg az Czásárságban,
Eonön semellyét keuánnyác az hadban,
Indulat előtt illy nagy álnokságban.

Soc nyeluen tudo két latrat boczátà,
Kereszténfégre mint ha főktec volna,
Keresztég vtán ha hitelec vólna,
Vassal méreggel két Pribéc forgódna.

Keresztég vtán nem soc idő muléc,
Eofue vesénec nem tom min Pribékec,
Egy mást haragból be adác Hertzegnec,
Az mint érdemléc vgy büntettetténec.

Wrat az Isten nagy kegyesen megtartà,
Czásár hadánac olly nagy hire iútà,
Két száz ezeren iőne szép Croiára,
Eo iő házait az Wr fépen hagyà.

Elől iaroban Balban Balsa iútà,
Nyoltzuan ezeren Croiát meg főágúldà,
Várból ki vtnec gyakor czata tarta,
Az deréc haddal Czásár ám meg főállà.

Az Kapitántól Várat Czásár kéri,
Czásárnac Kapitán nyilat, globist küldé,
Ezen ki vte Töröket meg vze,
Soc Töröcfőuel Croiában fel tére.

Tábort soc felől Skenderbég ostromlya,
Az Pogánt vesti nyugonni sem hadgya,
Háznac nem árthat Czásár ást iól tudgya,
Soc kár hadában ő haza indula.

Vár

Vár alat Balbant nyóltz Balsaual hagyà,
Ségyenli Czásár Wrnac hogy nem árthatà,
Egy főglet földét hittel meg hódlatà,
Ot hiti ellen nyóltz ezért le vágà.

Iő Castriot György általlya boffúllyà,
Vég Croiát fekszi hogy egy pór iobbágya,
Iő Somfédslágit főklégkor főlità,
Egy nehány Despot örömeft támada.

Noha nagy hada, nagyobra gondola,
Paraszt köntösben keuesen indula,
Bódog Romában Pál Pápához iúta,
Cardinálóc köst Pápánac így főla.

Czásár hatalmát Szentléged hallotta,
Soc álnaksággal Európában főlla,
Görög országban csak földemet hatta,
Velem népemet haddal el fáraftà.

Immár erőmmel nem birom magamat,
Szentléges Attyám ne had ily fiadat,
Az Kereszténség lássa iő pásttorát,
Hazám tőuében hattam en az Pogánt.

Tenéked vgyan ségyen és kissebseg,
Ha nem látz Nyáihoz el vef Kereszténseg,
Raitam állot meg az Töröc dihőlség,
Vérem el fogyot már nincz bennem épség.

Vérit az hitért hadam ki ontotta,
Mig benne tartà Hazánkért nem főanta,
Soc vitéz Wrri mellőlem el húlla,
Segicz erőddel Szent Egy ház gyámola.

Tettzec az beféd Pápa summát ada,
Nagy ayándékot az Wrnac mutatà,
Nagy neuet tutta, tíftefséggel tartà,
Mindent igire néki mit keuánnà.

G,

Romából

Romából az Wrelhaza czellege,
Soc erős nemzet táborában gyűle,
Balbán mellé idő Eocze illy hír időe,
Egy csoport haddal eleiben méne.
Olly nagy véletlen Törökre rohaná,
Ot Ionima Bassát fiastól meg fogá,
Még azon éjyel táborában iútá,
Balbánnac őczét fiastól mutatá.
Ot mint dűhöt Vad nagy ostromnac fűtá,
Balbánt egy globis Várból torkon találá,
Eot igen vész táborban le omla,
Balbán halálán Töröc megbódula.
Közel Skenderbég vigyáz fűp hadával,
Töröc el hagyá tábort soc fűpámmal,
Ra akart vtni Castriot io holual,
Croiában mene nagy hála adással.
Vrnac ezemben Bassac izenénec,
Vtokat néppel meg állatta, fél nec,
Czak pűfta kézzel boczássa kérez nec,
Eok testec kiűrl mindent ot feleít nec.
Eft minden nép nec az W meg befűllé,
Vtűzűsegeket mindenben befűllé,
Töröc álnokság volna ez, aft vűlné,
Menni vtánnoc nem időnac itilé.
Mindennec vgy mond legyen reguláya,
Czendezben fűl uűft bolond ki kűuánnya,
De ha mi fűl uűft Haióra támadna,
Az vűlna mester ha ki azzal bírna.
Olly kegyelmesen lűten im most látot,
Nagy gyűzedelmet czep vűr nélkül adot,
Ha rá támadunc fűerencze fordűlhat,
Ez fűántalan nép mint busűlt meg ronthat,
Sokkal iob lűűen élűűet el fogyuc,

Elés ne iöyen vtakat állassuc,
Az ehölt népre kardot bár ne vonnyunc,
Igy bátrab könnyeb kezünkben így haiczuc,
Epité Croiát népet czendesíté,
Töröc vtaít meg állà föld népe,
Töröc igen eh éiyel el siete,
Soc kárral vérrel vtakon el méne.
Meg iára Hertzeg országát végeit,
Eo ki tißtítà minden ellenségit,
Soc ióual áldà látà iò vitézít,
Kazdagon küldè haza iò Hiueit.
Az ő fégyenit Czáfár nem feleyté,
Esmet Tauafsal nagy haddal ki iöue,
Epírus félin egy Házat építe,
Vég Dobronikra fégyenre siete.
Magas Vár, Város Dobronic fen vagyon
Erös termes kön Tenger félin vagyon,
Rendi törvénye dicziretes vagyon,
Soc régi Czáfár képe mint ot vagyon.
Ennec Velentze víze eröt küldè,
Vitéz Skenderbég is földén segíté,
Az Othman Czáfárt az két had meg vze,
Nagy soc kára lön, Epírusra tére.
Soc iò vitézít Hertzegnec ot látà,
Hertzeg ot vólna Czáfár aßt alítà,
Azért táborát Croiára állítà,
Kárral fégyennel kéreté ostromlà.
Azomban Hertzeg eßt nem feleité,
Mind éiyel nappal tábort vté, vekté,
Vár alól Czáfár soc kárral el méne,
Soc kapdosásban vtban népe vesé.
Megyen nagy buual, hegyekből ki vtnec.
Elöl, óldalól népében czipdesnec,

Vite,

Elés

* Vitézec hátúl Wrral emberkedénec,
Czáfárt mint illéc végből ki kélértéc.
Két Bassát Czáfár nagy haddal boczátà,
Végeit Wrtól óltalmazzac hagyà,
Hadra ne vennéc igen paranczola,
Kit az két Bassa hiuen meg is tartà.

Vadnac csak azon mint keduet lelhetnéc,
Nagy ayándékot az Wrnac küldénec,
Nagy titkon küldic néki ast ielentéc,
Somfédságokat venné azon kéréc.

El véué töllec nem küssebbet küldé,
Senkinéc abból hogy adós ne lenne,
Minap melly házat Czáfár végben épité,
Nagy erős haddal meg venné kéfűle.

Az orfág népét ő mikor fel véué,
Lyssus Várasba nagy Monstrára gyűle,
Ra hideg eséc ot meg nehezűle,
Kit iólaránza meg nem emésthette.

Rea gondola az Testamentomra,
Az Despotockal kit ot vadnac fola,
Velentze köuetit vélec be folità,
Fő Hadnagyinac ágyában így fola.

Mondà nagy ionac Istent meg ismerni,
Az igaz Istent míg ember él, félni,
Edes hazáyát feretni böczűlni,
Es ha kéuánnya véreuel örűzni.

Isten ast tudgya és tū is vitézec,
Mind azon vóltam hogy en az lehetnéc,
Istent ismernem néki folgálhatnéc,
Edes Házamért hól kel fel forganéc.

Immár ez annac harmintz Eftendeye,
Murát Czáfártól hogy Isten meg mente,

Attyám or-

Attyám orfága en kezembe kele,
En soc vgyeimben kegyesen meg örze.

Soha engemet az Töróc meg nem vert,
Sokfor vertem en két Czáfár ereyét,
Töróc en raitam soha sebet nem eytet,
Czak iob lábomon nyíllal egyfer fertet.

Engem az vénfég, munka már meg nyomot,
Hatuan harmadic eftendöm el iútot,
Termébetemet érzem igen bomlot,
Kit nem is bánom halálom meg fállot.

Tűtöket azért Wraim most intlec,
Az egy Sent hűtet igen őrizzétéc,
Kiért en velem vil gon híretéc,
Hűfég, feretet légyen nagy köfítetec.

Part, visfá vonás, harag táuol legyen,
Ki miat minden nagy kiczinné lefen,
Ha meg faggathat Pogán meg vér könnyen,
Nem fog hatalma eggyeségtec ellen.

Ínoft fiamat im hagyom tűnéktec,
Tanáczal eßfel mellette legyetec,
Ha leß halálom Törökec fel kelnec,
Hogy bosßuyokat értem rayta tölczéc.

En tűértetek mindent czelekertem,
Nem vólt bizonyos lako házam nékem,
Mindent el hattam ha kellett fel költem,
En tűértetec fen forgattam főttem.

Tudgya az Isten és csak rea hattam,
Hozzátoç soha gonofit nem gondoltam,
En mindenteket társmúl tartottam,
Mint attyafiú én oly fiuel vóltam.

Ez ő érdemet mindennec meg attam,
Kézzel beßéddel senkit nem rongáltam,

H

Mint

Mint egy köz legény én vgy fen forgottam,
Hadat példámmal nem főual oktatam.

Törökőc hartzán en elől forgottam,
Mindennél vtolb az hartzot el hattam,
Semmit predában en meg nem tartottam,
Mert saiatomnac semmit en nem tuttam.

Ezeket nékem így köszönhetítec,
Fiam országom hiuen őrizzétéc,
Képemben hagyom est Wraim nektec,
Engem szeretec ha tű est vesítéc.

Soc beűd vtán foga fiat kezén,
Io fiam vgy mond meg haloc immár en,
Ha iò lesű hagyom Országod erőssen,
Ha iò te nem lesű hagyom gyarló képpen.

Velentze lesen Tutorod dolgodban,
Sűkedben vltet iò emberkorodban,
Addig Anyáddal legy Olasű országban,
Kit Ferdnand adot en szolgálatomban.

Országod gongyát ha mikor fel vesűd,
Az igazságot iò fiam szerűsed,
Semely nézetlen per dolgát itilyed,
Hű barátiddal országod őrizzed.

Sem had országot sem pénz vgy nem tarttya,
Mint iò barátság ember iò soműdgya,
Minden rendeket ted iò barátidda,
Kezed bű voltát had minden czodálya.

Bűlczec aűt montac láttam is dolgimban,
Vgyan nagy sűkfű ez az Wrasűgban,
Minden emberrel iòl tegyen Wv váluan,
Mert minden sűue vgy lesen Markában.

Obűtán iò fiam tobzodás és restűg,
Nagy táuol legyen tölled és negedűg,
Törűc barátság, táuol kegyetlenűg.

Törűc

Törűc hititűl fűly mert hitetlenűg.

Gondot így tanoly kűű legy mind kettűre,
Ha köz katona, ha Wv rend ristűre,
Keműny kegyelmes legy kűzűp műrtűkre,
Eűes bator legy mind kűt Berencűre.

Az te kűrodban somorun ne lűsson,
Hogy ellenűged kűrkedgyűc boűsonczon,
Soha sűuedbűl sűinedben ne sűallyon,
Sűp ayándűkan sűauan meg ne fogyon.

Tenűked fiam lűten iual lesen,
Ha tanitasom sűemed elűt lesen,
Engemet Attyám így tanitot rűgen,
Haűnos tanossűg vűlt ez életemben.

Hűr lűn ezemben Törűc kin iűrgalna,
Az beteg testben vűre meg indula,
Louat nieregben payűt hozata,
Agyaban fel vűlt le esűc kűrula.

Inte mint lehet Vűtűz ki sűetne,
Maidan vtánnoc ōmagais menne,
Törűc tizenűt ezer mind aűt vűle,
Sűkenderbűgis ot, sűertelen el mene.

Wv vtán ezer nűgy sűaz hatuan hatban,
Hertzeg meg hala azon nap Fűrsűngban,
Egy vűtűz Despot piatzra ki fűta,
Haűt sűakállat tűpue így kiűlta.

Siűssen hűl mi Wvűű, Wv, vűtűz vűlt,
Ma Epirusűnac kapuia le omlot,
Ma bűrodalmunc ma erűnc el fogyot,
Vűrunc Vűrasűnc reműnyűc ma meg hűlt.

Czoda mint dűhűt Hertzegű nec fű loua,
Senkit fel nem vűn czak hamar meg hala,
Mikor Lűűsban Törűc vűgre sűállű,
Az Koporsűból az testet fel bontű.

Oly

Oly bodog vala az ki aſt láthatá,
Porát, tetemét ſoc aranyban foglalá,
Oly ferenczétől nyakában hordozá,
Kitől két Czáfár mig élt fele tartá.

Nem tudéc iobbat en régi dolgokban,
Magyar nemzetnec irom eſt példában,
Epirus lenne az Erdély orſágban,
Sú, kéz kellene az Töröc torkában.

Dolga ſoc vólna kit íroc csak ſumma,
Hértelen dolgon gyors eſte tanácza,
Mikor vtközöt meg haſat ayaka,
Vére kifordult ſiue vgy for vala.

Eonnön kezéuel három ezer let v'get,
Sokat czapáſſal talpig le haſítot,
Soha Törökne c hátat ő nem adot,
Keués népeért hartzot nem halaztot.

Bizot Iſtenben mert eſt igen félte,
Eot minden hada oly igen ſerette,
Az nagy ſoc futáſt munkát nem reſtelte,
Mert vitézínec mindenét ſenkelte.

Az hadat nem nagy had veri aſt monta,
Nyoltz vagy tízenkét ezer elég vólna,
Eſſel ſántalant az ki meg nem bírna,
Többel ſem hiſi nyertelen íárhatna.

Töröc az földet az vtán el bírà,
Mert iò Hunyadi, Skenderbég meg hala,
Hertzeg orſágánac az föld nép hiyà,
Eo maradékya Erdélybeniſ állà.

Régi io dolgoc forgánac eſtemben,
Töröc fegyüere mint hatot földőkben,
Sent Gál hetébén iram eſt Tótörben,
Ezer öt ſázban és hetuen kilentzben.

V E G E.



